

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ทำการศึกษาเชิงทดลองในการเพาสารไดเมกิลฟอร์มามายด์ (DMF) ซึ่งเป็นของเหลวที่มีออกซิเจนและในโครงสร้างมีสูงเป็นองค์ประกอบ จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพารามิเตอร์การใช้งานของหัวพ่นไฟที่มีต่อการเผาไหม้ และการเกิดก๊าซ NO และ N₂O โดยพารามิเตอร์ที่ควบคุมได้แก่ อัตราส่วนสมมูลอากาศต่อเชื้อเพลิง ($\varnothing$) และอัตราส่วนอากาศทำฟอยล์จะดองต่ออากาศทั้งหมดที่ใช้ในการเผาไหม้ (ATR) การทดลองกระทำในเตาทดสอบทรงกระบอกเส้นผ่านศูนย์กลางภายใน 0.8 เมตร ยาว 2.4 เมตรโดยใช้หัวพ่นไฟอุตสาหกรรมแบบใช้อากาศทำฟอยล์ดอง (Air atomizer) ขนาด 293 กิโลวัตต์ความร้อน แบ่งการทดลองเป็นสองส่วน ส่วนแรกเป็นการศึกษาพฤติกรรมการเผาไหม้ภายในเตาโดยทำการวัดการกระจายด้วงของอนุภูมิ และความเข้มข้นของก๊าซต่างๆ (O₂, CO₂, CO, NO และ N₂O) อย่างละเอียดตามแนวร่องมีที่ระยะห่างจากหัวพ่นไฟ 5 ระยะตามแนวแกน อีกส่วนหนึ่งเป็นการศึกษาความสมบูรณ์ในภาพรวมของการเผาไหม้ โดยวัดความเข้มข้นของก๊าซเสียที่ปล่อง

จากการทดลองโดยที่อัตราการป้อนเชื้อเพลิงคงที่และใช้ $\varnothing$ ส่องค่าที่ 1.0 และ 2.0 พบว่า การเพิ่ม $\varnothing$ ทำให้ค่า NO สูงขึ้น เนื่องจากมี O₂ สำหรับการออกซิไดซ์ในโครงสร้างในเชื้อเพลิงมากขึ้น โดยที่ Thermal-NO มีผลน้อย ส่วน N₂O ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก ผลการทดลองโดยใช้ค่า ATR ส่องค่าที่ 0.1 และ 0.2 ในกรณีที่ $\varnothing = 1.5$ และ 2.0 พบว่า NO ในช่วงที่ใช้ค่า $\varnothing = 1.5$ ภาพรวมมีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก อย่างไรก็ตาม NO ที่ $\varnothing = 2.0$ จะเพิ่มขึ้นเมื่อค่า ATR เพิ่มขึ้นเนื่องจากมีผลของการเพิ่มอัตราการผสมระหว่างอากาศกับเชื้อเพลิง (Mixing rate) และมี O₂ สำหรับออกซิไดซ์ในโครงสร้างเพิ่มขึ้นด้วย ส่วน N₂O จะมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากอัตราการผสมที่เพิ่มขึ้น

การตรวจวัดองค์ประกอบของก๊าซที่ปล่อง (O₂, CO₂, CO, NO, N₂O และ THC) เพื่อทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการเผาไหม้ในภาพรวมนั้นได้กระทำในสองกรณี คือ กรณีการเปลี่ยนแปลงปริมาณอากาศทำฟอยล์ดอง โดยปริมาณอากาศที่ใช้เผาไหม้คงที่ และกรณีการเปลี่ยนแปลงปริมาณอากาศที่ใช้เผาไหม้ โดยอากาศทำฟอยล์ดองคงที่ ผลการทดลองสรุปได้ว่า การเพิ่มอากาศที่ใช้เผาไหม้ มีผลต่อการเพิ่มอัตราการเปลี่ยนในโครงสร้างภายในเชื้อเพลิงไปเป็นในตระกูลออกไซด์ (NO) มากกว่าการเพิ่มอัตราการสันดาปไฮโดรคาร์บอนในเชื้อเพลิง ส่วนการเพิ่มค่าอากาศทำฟอยล์ดอง จะมีผลต่อการเพิ่มอัตราการสันดาปไฮโดรคาร์บอนในเชื้อเพลิงมากกว่าในกรณีของการเพิ่ม อากาศที่ใช้เผาไหม้ และประสิทธิภาพการเผาไหม้โดยรวมอยู่ระหว่าง 65 ถึง 93.3%